

ГАЗЕТА ВІЛЬНИХ ЛЮДЕЙ

www.krai.biz

e-mail:gazeta.krai@meta.ua

№1 (01)

7 жовтня 2010 р.
П'ЯТНИЦЯ

КРАЙ

ПЕРШОЮ ДО НАРОДНОГО СПРОТИВУ СТАЛА ХМЕЛЬНИЧЧИНА!

3 вересня Хмельницький у черговий раз «майданив», але цього разу мітингуючих біля будівлі облдержадміністрації зібралось не менше 5 тисяч, що для нашого обласного центру є вельми пристойним показником, адже подібне пригадують лише за часів «помаранчевої» революції.

Ініціаторами масштабного мітингу були цього разу не політики – мейси та промовці, а прагматики і лідери від народу – Профспілка захисту підприємництва міста Хмельницького та обласна громадська організація Товариство підприємців «Край». Хоча без участі партійних лідерів не обійшлося – Хмельницький того дня відвідав очільник ВО «Свобода» О.Тягнибок. Його мітинг «візит», так само біля ОДА, підступне хмельницьке чиновництво вирішило розіграти нечесною картою, маючи на меті спровокувати між підприємцями і «свободівцями» конфлікт, але завдячуючи поміркованості і честі обох сторін, конфлікт був уникнутий.

Акцію, організатори свідомо провели в форматі мітинг-конференції, тобто, як поєднання енергії протесту з просвітницькою функцією. До підприємців з Хмельницького прибули на підтримку акції великі групи колег зі Славути, Нетішина, Шепетівки, Старокостянтинова, та інших міст області. Та й нагода була вельми слушна – 6 вересня є датою професійного свята підприємців. Але на привітання від держкабінетників трударів мало го бізнесу не розраховували (що й справділося), а натомість, мали кріпке бажання заявити чиновникам узурпаторам про те, що політика і псевдореформаторство Президента та його правлячої коаліції є чистою водою, даруйте на слові, блюзнірством.

Також, мешканці Хмельницького і регіонів області отримали від профспілкових і громадських лідерів роз'яснення щодо сутності проблем передкризового сьогодення. Аби не звестися у протестуванні на манівці.

Це саме й відповідало задуму активістів підприємницького руху, адже вони міркували навіщо військовим стратегам – навчений і озброєний солдат є кращим від неозброєного і «накачаного» лишень емоціями ідеологічних гасел та промов. Під зброєю маєтись на увазі інформація, необхідна для розуміння і грамотного захисту своїх прав, та відповідні практичні засоби. Протестні позиції заходу були найактуальнішими:

проти підвищення цін на газ і комунальні послуги (сумнозвісною постановою №812 Кабмін з 1 серпня збільшив ціни на природний газ аж на 50%);

проти податкових поборів і лобіюемого держчиновництвом Податкового кодексу (сотні (!!!) норм і положень того горе документу несуть загрозу знищення середовища малого і середнього бізнесу поставивши на межу виживання мільйони трударів підприємців і їхніх сімей);

підвищення пенсійного віку та стажу (за існуючого в Україні стану здоров'я населення – навіть діюча норма пенсійного віку є за високою);

поборів до пенсійного фонду (пропонуємо Кабміном процентна ставка сплати є зашморгом для підприємців «єдинщиків»);

підвищення цін на продукти харчування (куди ж ще вище?! Ми й так катастрофічно недоїдаємо);

узурпації влади однією партією (з владного «олімпі» вже добрає чіхне тоталітаризмом).

Всі перелічені акценти є вкрай негативним наслідком антинародної діяльності провладної коаліції і, у першу чергу, її очільників. Урядова кліка Азарова-Тігіпка, за височайшої підтримки головного будівельника «нової країни» Януковича, не на жарт заповзлася в життя свій узурпаторський план перетворення головної наповнювача державної казни (себто, утворювача бюджетного ресурсу – малий і середній бізнес) у злиденно рабську суспільну форму, з метою встановлення тотального контролю за найбільш продуктивним і потенційно незалежним прошарком українського суспільства і здійснення відносно нього фактичного геноциду.

Антинародним чиновницьким апаратом спродукована низка нормативних актів, угод та інших засобів «покращення життя народу вже сьогодні», які у найближчій перспективі нададуть владцям змогу провести повне «перезавантаження» системи суспільно-правових відносин, утворивши з ідеологічно кволої України чергову, у світовому переліку, тоталітарну країну ізгой, вполюбивши

горезвісним «банановим» республікам, сконцентрувавши повний ресурс влади в руках купки фінансових ділків і їх служак в чиновницькому ешелоні та репресивно-силових структурах.

Розроблений лицемірними владцями у нетрях власних кабінетів Податковий кодекс є не тільки правовим нонсенсом, з огляду на його співставність із діючими у всьому цивілізованому світі, та Європі зокрема, нормами і правилами, регламентуючими підприємницьку діяльність та права людини, але й показником рівня цинізму і презирства владоузурпаторів до українського народу.

Сотні хибних положень того горе закону, інспіровані громадські фальш обговорення кодексу і нехтування численними зверненнями і дієвими пропозиціями поправок до того «податкового дива», наданими багатьма десятками громадських організацій підприємців та профспілок, свідчать лише про те, що курс урядових псевдореформ є кардинально протилежним реальним вимогам життя і сподіванням українського суспільства та підприємців мало го і середнього бізнесу, як найбільш продуктивної його частини.

Про темні ігрища з Податковим кодексом і невтішність щодо перспектив правового, суспільного і бізнесового розвитку в Україні,

Акція підприємців «Обіцянка Уряду локшина на вухах» відбулася у Києві 23 вересня 2010 р. біля будівлі Верховної Ради.

продовження на 4 стор.

Оточивши бар'єр навколо парламентської площі, чотири тисячі представників організацій підприємців з усіх регіонів України провели попереджувальну акцію. Народних депутатів України, які заходили до Верховної

Але, якщо взяти до уваги те, що в результаті підвищення сьогоднішньої ціни на газ для населення на 50%, «Нафтогаз» повністю покрити свої збитки і більше не потребуватиме бюджетної підтримки на компенсацію цінової різниці, то виявиться, що за умови стовідсоткової сплати за спожитий газ, українці профінансують державу всього на 2 мільярди гривень. Як це може переkritи суму у 40 мільярдів грн., на яку Кабмін планує зменшити дефіцит бюджету «Нафтогазу», не зрозуміло ні підприємницьким лідерам, ні чесним й незаангажованим аналітикам і експертам, ні дуже багатьом журналістам. Прикуплені ж і кишенькові обласні медіа засоби розтиражували ще місяць тому популярське роз'яснювальне інтерв'ю голови облдержадміністрації В.С. Ядучи, у якому губернатор Хмельниччини не тільки не дає логічної відповіді щодо обґрунтованості та безпечності таких цінових стрибків для економіки і найбільш вразливої її сфери – малого бізнесу, але й якогось дідька намагається ранжирувати нашу економічно кволу країну і хронічно бідне населення, як покупців газу, до грандів світового економічного процвітання – США, Німеччини, з їх вельми заможними громадянами, тощо (Знучався він так, чи що? – О.К.). Та й взагалі, як почитати той губернаторський словоблуд, то ударно в Україні працюють лише урядовці Азарова, а більшість наших громадян «б'ють бомка», та жаліються бач на проблеми. Цинізм, що тут ще скажеш (Йому б, розумнику, та пожити на їх грошенята – О.К.). А ось мітинг підприємців кишенькові медіа, на догоду обласному зверхнику, стабільно проігнорували й не висвітлювали. Але то вже, як мовиться, до слова.

В ході проведення акційного заходу, підприємці одноголосно затвердили ряд колективних рішень до найвищого державного керівництва та отримали на руки зразки позовних заяв до судів різних інстанцій щодо оскарження антиконституційних рішень влади.

Аналогічні попереджувальні акції мають пройти в усіх регіонах України! Першою до народного спротиву стала Хмельниччина!

P.S. За акцією підприємців спостерігали з прикритих жалюзі кабінетних вікон облдержадміністрації якісь невізанзані особи. До мітингуючих винуватців «професійного свята» ніхто не вийшов. І лише з верхнього навістіж відчиненого вікна мітинг споглядав хтось пикатий у світлому костюмі, подекуди длубаючись у зубах (фуршетом панове смакували О.К.) – річ в тім, що перед подіями на майдані влада провела свій офіційний захід вітання завбачливо запрошених бізнесменів, чомусь лише великого бізнесу та директрат провідних підприємств. А як же ж там без доброго фуршету?! Майданники ж провели свято демонстрацією своєї честі, гідності і... з дорожніми бутербродами.

Олександр КОНДРАТЮК, журналіст-фрілансер,
фото автора.

ПІДПРИЄМЦІ УКРАЇНИ ЄДНАЮТЬСЯ!

Активісти Всеукраїнської Асамблеї громадських організацій малого та середнього бізнесу України, які на початку вересня провели конструктивну зустріч у Києві, 16 вересня вже зібралися у Вінниці на установчі збори громадських об'єднань – учасників колективного самозахисту для легалізації Всеукраїнського громадського об'єднання «Вільний простір». Мета започаткованого, так би мовити, об'єднаного руху за колективний самозахист – створення життєвого простору для всебічної суспільно-корисної самореалізації особистості, сім'ї, громади на принципах рівноправності, порядності, взаємодопомоги, законності та відкритості. Керівником новоствореної підприємства Всеукраїнської громадської організації «Вільний простір» одногослосно був обраний лідер із Хмельниччини Олександр Олексійович Супрунюк. Вітаємо з високою довірою!

Детальнішу інформацію про зібрання та шляхи започаткованого руху за вільний правовий простір новоствореної організації читайте в наступному числі газети.

Акценти членів координаційної ради Асамблеї громадських організацій малого та середнього бізнесу України на зустрічі в Вінниці 16 вересня ц.р.

Олександр СУПРУНЮК, голова координаційної ради Хмельницької обласної громадської організації Товариства підприємців «Край»: «Ми знаємо, що нас ніхто не захистить, окрім нас самих. Тому пропонуємо систему колективного самозахисту, де кожен матиме можливість отрима-

ти допомогу від однодумців, одночасно зобов'язаний захищати й їх. Наш принцип – зберігати чистоту своїх рядів...».

Галина КУЛИК, голова регіональної Асамблеї ГО малого та середнього бізнесу Хмельницької області, член ради Профспілки захисту підприємства м.Хмельницький: «Ми, ініціатори колективного самозахисту, не претендуємо на роль лідерів, а лише беремо на себе відповідальність допомагати, координувати створенню громадських об'єднань на місцях для захисту законних прав громадян».

Анатолій КОВАЛЬОВ, голова інформаційного комітету Черкаської області: «До Всеукраїнського об'єднання «Вільний простір», який ми створили підсумувавши та проаналізувавши рішення Асамблеї малого та середнього бізнесу України, можуть приєднуватися не лише підприємці, а й інші громадські організації та прості пересічні громадяни задля захисту своїх прав...».

Рімма БІЛОЦЕРКІВСЬКА, голова Северодонецької громадської організації «Правовий простір» Луганської області: «Ми

маємо значний досвід з безкоштовного навчання людини в питанні юридичного самозахисту і готові співпрацювати, проводячи навчально-методичну допомогу в цьому напрямку...».

Костянтин БАЙЧУК, голова ради Волинської обласної асоціації вантажних автомобільних перевезень: «Координаційний орган повинен бути мобільним і на базі обласних та місцевих громадських організацій членам об'єднання надавати інформаційну та юри-

дичну підтримку». **Андрій ПАНАЕТОВ**, член правління Всеукраїнської громадської організації «Наш захист» м.Київ: «Керуючим органом в об'єднаному «Вільному просторі України» повинна бути координаційна рада, аби унеможливити будь-якого підкуп, шантажу тощо...».

Ірина КАСЬЯН, директор Вінницького Центру проблем підприємництва, голова експертного моніторингу комітету Асамблеї малого та середнього бізнесу: «Як секретар Асамблеї малого та середнього бізнесу України я готова допомогти юридично і практично в оформленні всіх належних документів для втілення в життя учасників зібрання – однодумців».

Олег МІЩЕНКО, голова Олександрівської міської громадської організації «Правовий простір» Кіровоградської області: «Наше завдання – об'єднати навколо себе найбільше людей-однодумців».

Євген ЗІЛЬБЕРТ, голова юридичної Вінницької обласної громадської організації «Софія»:

«Кожна громадська організація на місцях дбає про свій авторитет і лідери-підприємці обласних та місцевих громадських об'єднань, які об'єдналися у «Вільний простір», також дбають й про правовий захист своїх членів, а тому обмін досвідом, пошук партнерів є суттєво важливо».

Ігор ЗАПРУДСЬКИЙ, голова Незалежної Луганської профспілки «Підприємці Луганщини»: «Ми повинні прийняти єдиний Кодекс честі, а також права та обов'язки для учасників Всеукраїнського громадського об'єднання Вільного правового простору, задля унеможливлення зловживання авторитетом організації в якихось інших цілях...».

Павло ЖОВНІРЕНКО, голова правління «Центру стратегічного дослідження» м.Київ: «Кожен обласний осередок зможе надавати ту допомогу в якій він компетентний, а об'єднання Вільний простір, буде концентрувати весь інформаційно-правовий захист своїх членів, співпрацюючи з мобільними групами на місцях...».

Тетяна СКРИПНЮК.

БАНКІРИ ВИСТУПИЛИ ПРОТИ ПОДАТКОВОЇ "БІБЛІЇ"

Із прийняттям окремих норм Податкового кодексу кредитування реального сектора економіки України буде істотно ускладнене. Про це заявили члени Асоціації "Український кредитно-банківський союз" під час розширеного засідання уряду, присвяченого обговоренню проекту Кодексу, повідомляє прес-служба УКБС.

Представник УКБС звернув увагу уряду, що Кодекс містить "дискримінаційні по відношенню до банків" норми, які передбачають підвищені санкції за неподання або несвоєчасне подання податкової звітності.

Про цьому штрафи є у 10 разів більшими, ніж для інших платників податків.

В УКБС відзначають, що на сьогодні банки є найбільш прозорими і дисциплінованими платниками податків, які щодня звітують перед НБУ і подають баланс, а також щорічно надають статистику і звітність Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Щодо пропозиції Кодексу про оподаткування доходів фізичних осіб від депозитів УКБС, в цілому, не заперечує необхідності оподаткування пасивних доходів.

Одночасно виступає проти персоналізації цього процесу, оскільки вважає неприпустимим розкриття банком інформації про вкладника і нарахованих йому сум відсотків.

"Таким чином не тільки розкривається банківська таємниця, але і порушуються конституційні права громадян, якими гарантується захист персональної інформації", - говорять в асоціації.

"Крім того, з огляду на кількість вкладників банків (а це десятки мільйонів громадян), такий підхід закладає розробки нового програмного забезпечення і призведе до істотного збільшення витрат банківської системи і відповідного зменшення надходжень до Держбюджету", - наголошують в УКБС.

Щодо запропонованого в Кодексі зміненого порядку віднесення заборгованості на валові витрати представник УКБС зазначив, що діюча норма дозволяє віднести на валові витрати заборгованість з моменту звернення до суду.

"А Кодекс встановлює правило, коли заборгованість можна буде віднести до валових витрат лише після винесення рішення суду. Таким чином, держава заохочує недобросовісних боржників", - говорять в УКБС.

Що стосується адміністрування, то експерти УКБС відзначили необхідність зміни норм Кодексу, які удвічі збільшують терміни проведення податкових перевірок (документальних виїзних позапланових) і розширюють підстави для їх проведення за рішенням керівника податкового органу.

«Економічна правда»

КОРОТКИМ РЯДКОМ...

ЛАЗАРЕНКО ПІДЕ НА ВИБОРИ

Колишній прем'єр-міністр України Павло Лазаренко, який за звинуваченням у відмиванні "брудних" грошей зараз перебуває під домашнім арештом у США, заявив, що американська Фемі-да зменшила йому термін покарання, і наприкінці вересня він повернеться на батьківщину. Лазаренко планує взяти участь у місцевих виборах у складі партії "Громада". Сказав, що об'єднає у ній кращих представників ділової та політичної еліти центральної України, які стануть конструктивною альтернативою діючій владі.

ЗАСТУПНИК МІНІСТРА З ФАЛЬШИВИМ ДИПЛОМОМ

Співробітники МВС викрили у підробіт державних документів і порушили за цим фактом кримінальну справу проти экс-заступника міністра транспорту та зв'язку Петра Кравчука. Цей високопосадовець, повідомили у Департаменті зв'язків з громадськістю МВС, у січні 2008 року, будучи народним депутатом України, під час влаштування на роботу у Мінтранс пред'явив підроблений диплом про вищу освіту.

ГЕНПРОКУРАТУРА ЗАПЛАТИЛА ЗА ТОЧНИЙ ЧАС ПОНАД МІЛЬЙОН

Генеральна прокуратура України закупила у Київського годинникового заводу за 1 млн. 200 тисяч гривень державних коштів "шість наручних годинників та інші вимірвальники часу".

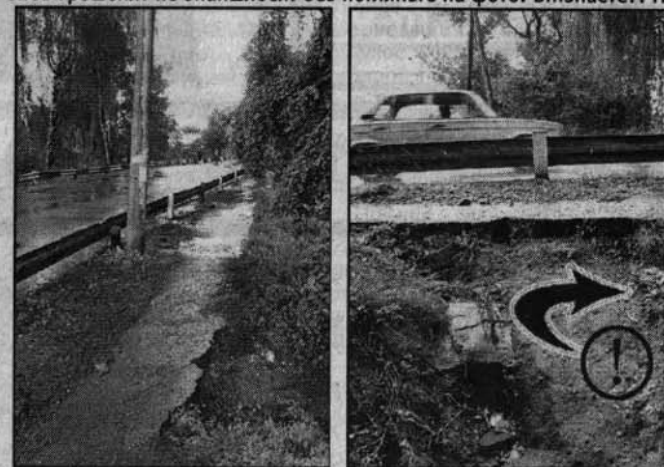
5%...?!!

Лише стільки українців жертву гроші на благодійність. Це найгірший показник серед 153 країн, які опинилися у Світовому рейтингу благодійної британської організації Charities Aid Foundation. Рівень філантропії у країнах визначали за трьома критеріями. Окрім фінансових пожертвувань, до уваги брали також волонтерство та готовність допомогти незнайомим людям. Свій час українці жертвують активніше, ніж гроші. Волонтерською діяльністю займає 14% наших співвітчизників, а 19% опитаних заявили, що допомагають незнайомим людям. З такими показниками Україна опинилася у хвості рейтингу.

ПРО ПІАР, ЛАТАНІ ДОРОГИ, ТА ... ГРЕЧКУ

Щоб спостерігати за діями влади, треба мати залізни нерви або особливе почуття чорного гумору. Україна, виявляється, не пасе задніх у вмінні користуватися новітніми технологіями покриття доріг: шматок автотраси у безпосередній близькості до резиденції «Межигір'я» вкрито спеціальним найсучаснішим захисним шаром зі складною назвою.

А увесь автобан від села Нові Петрівці, де живе президент, до його роботи у центрі Києва має «протриматися» без змін не менш як півтора десятиліття. Вміємо, виявляється. А от інші реалії для порівняння: нове дорожнє покриття, яке з'явилося на деяких проїзних частинах, та пішохідних тротуарах міста Славута навряд чи робилося з дотриманням не декого модерних технологій, а навіть звичайнісіньких технічних норм – рівень дорожньої асфальтової площини зроблено з чималим вихилем, не встановлено або не замінено бордюри, не зроблено дренажних жолобів, або бодай зичайнісіньких рівчачків для стоку сніго-дошової води. Привертає також увагу й диференційований підхід щодо поновлюваних доріг, у сенсі їх розташування – одні вже втретє «підмайстричили», а на інші, що десятиліттями перетворювалися на такі-собі танкодормні полігони, знов грошенят не знайшлося. Ось погляньте на фото. Впізнаєте? Ну

звичайно, це той самий пішохідний тротуарчик повз греблю річки Утка, що по вулиці Козацькій, про який я нагадував міській владі декілька місяців тому, ще зі сторінок «кишенькової районки»: тоді влада на мене вельми образилася, мовляв, псує їм прекрасно виписану міськвиконкомівськими клерками картину Сидорова звіту перед виборами, а редакторка В. Мальчук – відмежувалася від того матеріалу, заявивши про свою повну непричетність до такого неугодного міському владці матеріалу, назвавши мій кореспондентський вчинок самодіяльним. Наджахливий стан тротуара, точніше того, що від нього лишилося і небезпечний за поганої погоди схил береги річки обабіч є такими вже щонайменше 15 років. Але кожного разу, під'їждячи перед виборами латанням доріг міська влада стабільно оминає цю важливу ділянку міських транспортних комунікацій – там з'єднуються два умовних райони міста, велика кількість людей сполучається з центром міста. Напевно, що очікуємі місцеві вибори так само в тім не зарадять і доведеться чекати наступних?.. А тим часом люди знов і знов штурмуватимуть як альпіністи важкий, мов гірська стежина, горе-тротуар, подумки згадуючи нашого мера-адмірала не дуже лесними словами.

Скоріш за все, що недовго тішитимуть водіїв та пішоходів й щільно полатані «ямковими» ремонтами дорожні покриття декотрих вулиць, провулків та тротуарів, адже ті асфальтові латки вже й поготів ліпилися нашивдюруч, на вологу належно не підготовлену поверхню, з супереконією скриплюючих матеріалів, а то й взагалі – під моросям дощем. Не пройшло й місяця, а ті ліпники вже добряче просіли, накопичуючи на дорогах численні калюжі. Тож не стане дивиною, що як тільки мине зима з ожеледицею і морозами, то та дорожня бутафорія геть розсунеться та повилітає і повернеться знов до вихідної ситуації стану доріг – немов по них важка військова техніка проїхала. Ой не ті технології і не ті матеріали тут застосовували, що від Києва до Нових Петрівців. На своїх потребах можновладці не заощаджують, реконструкція восьми кілометрів доріг від Києва до обійстя Януковича потягне, за оцінкою фахівців, на 50 мільйонів гривень? Це трошки менше, ніж виділено до кінця року на ремонт усіх київських доріг...

Я б волів (та, напевно, й кожен із вас – читачі), аби податки, які я сплачую в державну казну, йшли на якісні та облаштовані дороги, на реальні розбудову й покращення інфраструктури мого та інших міст та містечок України, а не витрачалися на фальшиві ремонти і «піарні» кампанії можновладців різного рангу.

А ось наш уряд вельми перейнявся секонд-хендом. Вони бач, беруться з ним лад навести. Мовляв, вітчизняне виробництво під загрозою. І тут я чогось не розумію. Чому народ має купувати гречку та цукор закордонні, а одяг вибирати лише вітчизняний (віртуальний)? Поки створють мільйони робочих місць (ми це вже чули!), ті два мільйони, що працюють у сфері секонд-хенду, поповнять ряди безробітних, і ще мільйони не матимуть у що одягатись. Не турбуйтеся, панове! Питання із секонд-хендом вирішить час, а не ви. Цей бум (а швидше – тимчасова необхідність) зійде колись до рівня існування секонд-хенду «нормальних» країн. Жодних зусиль з боку законотворців цей процес не потребує. Тим більше, що вони самі грають на іншому полі. Щойно прочитав в одному з глянцевого журналі інтерв'ю народного депутата пані Бережної про те, скільки вона має пар гламурного взуття і як не могла собі відмовити в задоволенні купити у Парижі туфлі, які не підлягали продажу, бо це був виставковий екземпляр.

Хіба вони зрозуміють тих, хто має розподілити сімейний бюджет так, щоб і на комунальні послуги вистачило, і на їжу, і на недорогі одяг та взуття, дітям на освіту та батькам на підтримку, та ще й, аби залишилося на книжки, кіно, театри і концерти...

Нам пояснюють ті, хто біля керма, ситуацію з гречкою. В Україні діє високе 20-відсоткове ввізне мито, тому лише пільговий податковий режим імпорту гречки може стабілізувати цінову ситуацію у країні. Добре. Зрозуміло. Але в умовах пільгового імпорту хіба не постраждає вітчизняний виробник?

Олександр КОНДРАТЮК, фото автора.

Очікуючи на "покращення життя – вже сьогодні", населення України масово почало скуповувати гречку, сіль, цукор та сірники.

Бучанське Межигір'я Івана Гладуняка

**ЯК ГОЛОВА
ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ
ОБЛАСНОЇ РАДИ ПАН
ГЛАДУНЯК БРАКОНЬЕРИВ
У БУЧІ!**

На персональному сайті голови Хмельницької обласної ради, пана Івана Гладуняка, вказано, що він полюбляє простір і зелений колір, не любить дорогих прикрас, не має земельної ділянки, чи поки що не брав такової та мріє... побудувати хатиночку – фортецю для своєї сім'ї.

Подивимося, що ж воно насправді значить і повернемося до 17 грудня 2008 року. Саме в цей час жителі міста Бучі почали протестувати проти чергової масової вирубки живої, зеленої столітньої лісу.

Вийшовши на місце події, якраз став свідком того, що дані факти мають місце. Бригада робітників на чолі з бригадиром різали ліс. На мої зауваження, що мовляв, рубка лісу має відбуватися за відповідними дозволами та законно, а також дерева повинні бути клеймовані лісгосподарською установою, бригадир показав такі дозволи не зміг за відсутністю таких вказівок. Натомість, бригадир пояснив, що він виконує роботи свого роботодавця з Хмельницької області. Потім зв'язавшись по телефону з ним, він розповів про цю неприємну ситуацію і запитав, що робити далі. На що отримав вказівку тимчасово припинити вирубку лісу, щоб не дратувати «местних аборигенів», які справді люблять зелені барви свого рідного краю. Мною, у свою чергу, було зроблено повідомлення до екологічної інспекції на предмет законності рубки. Буквально через декілька годин приїхали представники Державної екологічної інспекції в Київській області, а саме інспектори Ковтунов та Герасименко. Вони склали акт перевірки з дотримання природоохоронного законодавства, в якому було вказано, що вже зрізано 5 дерев, з діаметром стовбура від 50 см до 1 метра. Та віком від 100 до 150 років.

Відшкодування збитків державі за такі дерева повинні складати від 5 до 8 тис. гривень за кожне. Однак, і до сьогоднішнього дня з факту незаконної рубки лісу не вжито жодних заходів, як тієї ж екологічної інспекцією, так і прокуратурою Ірпеня. І в цьому немає нічого дивного, так як потім з'ясувалося, що хазяїном даної земельної ділянки, площею 1,3 га, є ніхто інший, як экс губернатор, а на даний час – голова Хмельницької обласної ради – пан Іван Васильович Гладуняк та його близькі родичі!

На своєму сайті пан Іван пише: «Вважаю свій дім фортецею. ... Адаже мого помешкання це моя гавань. Там має бути спокійно і затишно, там можна відпочити і побути наодинці з собою. ...

Люблю зелений колір, люблю простір, незахламленість. Впевнений, що колись матиму свій будинок. Бо досі мав лише квартири ніякої навіть ділянки поки що не брав.»

Маємо зазначити, що тут пан Гладуняк не бреше – фортеця тут планується добра і зеленого кольору вистачить – правда, на якому етапі пан Гладуняк «зелений колір» розпочав нищити гірше, ніж монголо-татарське іго в Середні віки Руську державу. А тому, порадимо пану Гладуняку «не скромнічати» і виправити сторінки на своєму сайті щодо земельної ділянки, зазначивши, що видалено «на шару» 1,3 га цінної землі в Бучі із шкури бучанців, які роками не можуть отримати свої кровні кілька соток від п.Федорука. Реалізація мрії пана Гладуняка, в частині будівництва сімейної фортеці, вимагатиме коштори

су, щонайменше в півмільйона доларів (!), а це може дещо перевищувати його офіційний заріток як скромного посадовця, так і «слуги народу» від партії «Наша Україна».

А стосовно подарунків, на персональному сайті, Гладуняк нас завіряє: «Не люблю, не розумію, не ношу, є тільки недо рога оброчка. Зізнаюся, що про сто не уявляю собі чиновника з величезним перснем на руці чи

нього гроші не є визначальним чинником. «Гроші — це тільки засіб. Вони ніколи не були для мене визначальними. Ставлюся до них не те щоб байдуже, якимось без емоцій. Не люблю витратити і не накопичую».

Щодо останньої репліки, то пан Гладуняк, очевидно, злукавив, бо чималі кошти пішли на освоєння бучанської «цілини» під його будинок.

Поштовхом до активізації

руком (уродженець села Велика Медведівка Красилівського району Хмельницької ж області) спробувала змінити цільове призначення лісових насаджень. Вісім років тому, 25 червня 2002 року на міській сесії ухвалюється рішення про віднесення земель, вкритих деревною рослинністю (а це 890 гектарів, які відносяться до Держлісфонду), до земель житлової та громадської забудови.

ланцюгом на шиї. Мені кілька разів намагалися подарувати такі прикраси, та я їх не ношу».

Звісно – чого «мелочиться» на ланцюжки та «гайки» на пальці за кілька тисяч, коли вартість такої земельної ділянки складає не менше 2 млн. доларів. Ось – нормальна «прикраса» для людини і чиновника його мас штабу!

І в цьому немає нічого дивного, адже обкрадаючи про стих громадян Хмельниччини, гроші краще вкладати в іншій області, щоб не так кидалося в очі «простолюдинам», а тому між Гладуняком і Федоруким існує певний бартер – так як пан Федорук будує на землях Хмельниччини готельно-туристичний комплекс, вигідно вкладаючи гроші, поцуплені в бучанців.

9 лютого 2009 року.
Віктор Бархолонок, депутат Ірпінської міської ради,
джерело: <http://www.narodnavolya.org.ua>.

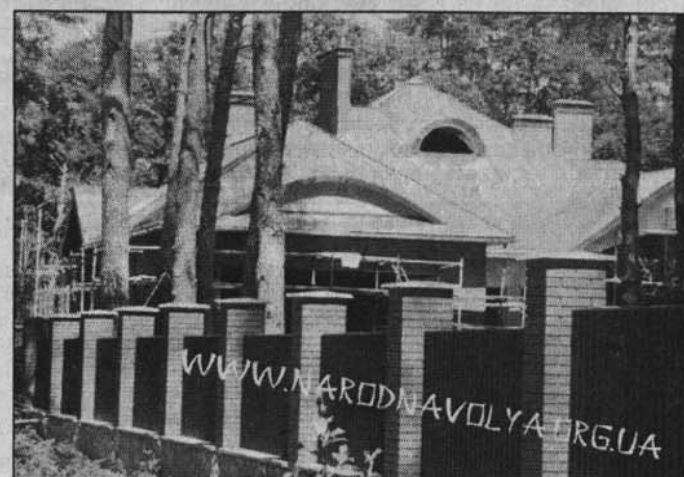
ЯК МІСЦЕВІ КНЯЗЬКИ ОБЗАВОДЯТЬСЯ СТОЛИЧНОЮ МАЄТНІСТЮ

Навколоківські землі при ваблюють не лише панів із Печерських пагорбів та донецьких хижаків, а й місцевих князів. Яскравий приклад любові до пристойної землі демонструє голова Хмельницької обласної ради Іван Гладуняк, який зводить будинок у Бучі під Києвом.

«До такої справи треба підходити з любов'ю»

Пан Гладуняк очолює облраду з липня 2006 року і встиг зарекомендувати себе грошмистером триходівок. Останні політичні перипетії засвідчують, що свій ніс Іван Васильович завжди тримав за попутним вітром.

Про свої смаки та уподобання Гладуняк розповів читачам на персональному сайті. «Упевнений, що колись матиму свій будинок. Бо досі мав лише квартири ніякої навіть ділянки поки що не брав. Шкода, що за раз не вистачає на все це часу і сил, до такої справи, вважаю, треба підійти з любов'ю, самому займатися. Але буде менше роботи коли будуватимуся», — лє крокодиліччє слєзє чє новник. Щоб далі бути чесним перед простим людом, Іван Васильович переконує, що для

масштабної будівельної кампанії Гладуняк і КО було рішення Бучанської міської ради від 29 березня 2007 року № 130 6 У. Відповідно до офіційного документа, І.В.Гладуняку надано дозвіл на складання проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки загальною площею 4000 кв.м, з яких 1000 кв. м — у приватну власність та 3000 кв.м — на умовах оренди (на 45 років) для обслуговування житлового будинку, го сподарських споруд у Бучі по вулиці Малиновського, 10 а. За цією ж адресою земельну ділянку площею 1000 кв.м на умовах оренди отримав Роман Миколайович Гладуняк, начальник головного управління контролю за благоустроєм Києва, родич Івана Васильовича. Претью співмешканкою території виявилася Марта Василівна Гладуняк (очевидно, рідна сестра Івана), котрій міська рада виділила 2000 кв.м землі, з них одна половина спрямована для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель, інша половина — передана на умовах оренди.

Важливий нюанс: загальна територія трьох ділянок становить 1,3 гектара й засаджена со снами віком від 60 до 150 років. Чи знав голова Хмельницької облради Гладуняк, що йому передали землю, яка належить до Лісового фонду держави? Чи знав, що це незаконно? Мабуть, знав і розумів, але бажання обзавестися омріяною хатинкою взяло гору.

До речі, Бучанська міська рада на чолі з Анатолієм Федо

дови.

Проте відповідь лісового відомства була негативна. По перше, лісівники наводять постанову КМ УРСР №869 від 15.06.1955р., згідно з якою ліси Бучанського лісгоспу на лежать до лісопаркової частини зеленої зони І групи лісів. «Враховуючи надзвичайно високу рекреаційну цінність вкритої лісом площі вище названого населеного пункту, об'єднання «Київліс» заперечує проти зміни цільового призначення лісових земель». По друге, гендиректор «Київлісу» В.Червоний пояснює, що зміна цільового призначення земель лісового фонду згідно зі ст.40 Лісового кодексу є компетенцією Кабінету Міністрів України.

За припущеннями депутата Ірпінської міської ради Віктора Бархолонка, який займається не один рік справами незаконного виділення земельних ділянок мерією Бучі, між Іваном Гладуняком та Анатолієм Федоруким відбувся бартер. «3 осіб, на ближних до мера Федорука, дізнався, що обидві зацікавлені особи домовилися: Гладуняк одержує в Бучі 1,3 гектара, а Федорук пропорційно отримує землі в Хмельницькій області під спорудження готельно-туристичного комплексу». На думку пана Бархолонка, реалізувалася класична схема виділення землі через підставних осіб. «Далі три наділи Гладуняків зводяться під один паркан і йдуть на вторинний ринок або освоюються господарем».

“Мій дім, моя фортеця”

Голова Хмельницької обласної ради каже, що в його розумінні будинок набуває рис фортеці. Саме такі риси й притаманні будівлі, що на фото.

Робота навколо майбутнього гніздячка голови облради І.В.Гладуняка в Бучі закипіла наприкінці 2008 року, себто в розпал економічної кризи. Тоді місцеві мешканці організували протест проти чергової вирубки лісу. На місце події прибули представники Державної екологічної інспекції, які склали акт і наклали штрафні санкції.

Ще одну підніжку підставила прокуратура Ірпеня. Прокурор П.Оніщенко виніс протест (від 19 травня 2009 року) на рішення Бучанської міської ради від 29 березня 2007 року №130 6 У. Він вимагав від депутатів міської ради скасувати своє рішення, бо воно прийнято з суттєвим порушенням вимог чинного законодавства. Мовляв, на території Гладуняка росте 119 дерев, які підлягають вирубці й загальна сума їхньої відновної вартості становить 336,1 тисячі гривень. Тобто цю суму Іван Васильович повинен був сплатити державі. Наразі жодної копійки від вирубки держава не отримала, а протест прокурора депутати відхилили.

У заселення, яке відбувається в Бучі з порушенням законодавства, втручаються Міністерство охорони навколишнього природного середовища та Державна інспекція з контролю за використанням і охороною земель. Перша структура (від 16 жовтня 2009 року) наголосила, що «переведення земель лісового фонду до категорії земель житлової та громадської забудови є порушенням законодавства. Рішення, які призводять до знищення міських лісів, принципово не відповідають положенням статті 48 Закону України «Про охорону земель», статті 57 Лісового кодексу, а також основним завданням Загальнодержавної програми формування національної екологічної мережі на 2000-2015 роки».

Державна інспекція з контролю за використанням і охороною земель доходить висновку, що рішення Бучанської

міськради від 25 червня 2002р. про віднесення земель вкритих деревами до земель житлової та громадської забудови прийнято з порушенням вимог статей 19, 20, 39 Земельного кодексу України, пунктів 2, 10 Закону України «Про планування і забудову територій».

Не переймаючись порушеннями законів, Гладуняк продовжує розбудовувати власну «фортецю» в Бучі. Сусіди кажуть, що будинки нуворішів ростуть, як гриби після дощу. «Ще два роки тому тут стояв сосновий ліс, де ми збирали маслюки. Зараз же чути дирчання бензопил і як падають дерева. Про нас, корінних мешканців, ніхто не думає», — каже пенсіонерка пані Муза. За її словами, на вулиці Малиновського залишилися кілька старих хат. Серед них хатина голови Бучанської міської організації ВО «Свобода» Володимира Завертанова (вул. Малиновського, 10). Решта будинків — новітні котеджі.

...Наклеєна реклама на стовпах у Бучі сповіщає: «Куплю цегляний будинок від 5 соток, бажано з деревами. Ціна до 400 тисяч доларів». Такі оголошення розвішано й на деревах.

Цікаво, скільки з поміж тих «фортець» і «гаваней» докоча до столиці зведено й придбано місцевими князиками з різних куточків України...

Олексій Теплий,
джерело: UNIAN.NET

P.S., або ремарка в тему: За часів козачства, наші предки окупантам, які хотіли забрати землю, не тільки давали до брачного прочухана, але й за бивали пельку землею.

Оголошення:

Колонія в Клементовичах набирає бригади з працівників контролюючих і фінансових органів та інших держчиновників на роботи з вивчення граніту. Забезпечуємо спецодягом, харчуванням і гуртожитком з охороною».

Із проханням визначити найбільших догінників в українському політикумі видання звернулося до 20 провідних українських експертів. У результаті, пише видання «Коментарі»: «рейтинг політичного підлабузництва» очолив Хмельницький губернатор Василь Ядуха, який на одному із засідань ОДА заявив: «Ця влада від Бога. А тому потрібно убик відкинути політичні смаки, і працювати на її авторитет».

Друге місце в рейтингу зайняв міністр економіки Василь Пушко з висловленням: «Є головний реформатор у цій країні це Янукович. Є другий реформатор це АЗАРОВ. Усі інші це виконавці (...) Будь який реформатор очікується тільки після закінчення якогось часу, згодом. Згадаєте реформи Маргарет Тетчер. Її ж на вила піднімали. Але після того, як вона пішла у відставку, усе сказали, що завдяки її діям Англія змінилася».

На третьому місці заступник голови Адміністрації президента Ганна Герман, яка відзначила, що звикла довіряти Віктору Януковичу так, як довіряють батькові без тіні сумніву.

Четверту сходинку рейтингу зайняв міністр внутрішніх справ Анатолій Могильов, якому належить такий пасаж: «Скажу як юрист: якщо з людиною судимості зняті, винним він не вважається. А якщо назвати це політичними репресіями того часу? Луценко в камері сидів? Сидів. Тимошенко сиділа? Сиділа. От і тут. Це був інший час. Добре, а Чорновіл, який сидів у в'язниці, хто був? Поліпрепресований. Не було тоді поліпрепресованих, він по кримінальній статті сидів».

На п'ятому місці виявився перший заступник голови фракції Партії регіонів у Верховній Раді Михайло Чечетов: «По суті справи, Янукович реалізував американську мрію. Парубійко із простої родини, сирота. І зробив себе, зробив Президентом. Ніхто ж не допомагав ні тато, ні мама. Я можу сказати, поклавши руку на серце, я не буду називати прізвищ, але практично всі, хто досягнув вершин політичної влади, жоден сам туди не дійшов. Або тато, або мама, або брат, або сват, або свекор. Сам ніхто не дійшов. І їх просто... бісить, що сирота сам міг піднятися».

Джерело: «Лівий берег»

Матеріали сторінки підготував

Олександр КОНДРАТЮК

КОЛОМИЙКИ ПОЛІТИЧНІ

Коломийки — коротенькі пісеньки, що можуть виступати як приспівки до танцю або існувати незалежно від нього. Часто вони об'єднуються у в'язанки, які не мають, проте, сталого змісту, а залежать від уподобання співака та обставин виконання.

Справжня коломийка має спеціальну побудову, вона повинна мати сталий розмір — лише два рядки, в яких слова мають розміститись так, щоб у кожному рядку було по чотирнадцять складів. Яким би важким не було повсякдення, у коломийках воно завжди оспіване в жартівливому та веселому тоні.

Із за хати сонце сходить, сіда за столом.
Був Ющенко президентом, а став ".....олом"!

В саду яблуні садили, а вирости грушки,
Були в Раді депутати, тепер будуть "тушки".

При дорозі два дубочки, один похилився...
Янукович в нас герой, від вінка відбився!

У сусіда хата біла і тепліша баня.
Янукович сховав Люсю замість неї Ганя.

Та й ніхто не перебреше цю крикливу паню
Просить в неї Янукович: «Дай я скажу, Ганю.»

Хто погано вчиться в школі не стане студентом,
А навчиться шапки красти буде президентом!

Можуть всіх нас віртуозно обдерти, як липку,
Реформатор «Да пошлі ви» й «молдаван» Тигіпку.

**Не дай йому проковтнути
малий бізнес !!!**

Колисала мати доню, бо дитина плаче
Їй приснився серед ночі кривонігий «мачо».

Той, хто вчиться не хоче, отрима підсрачник,
Так нас вчить "дешевий клоун, казнокрад" Табачник.

А в нас люди найбагатші, в них грошей до ...раки,
Вони просто так дарують "ментам" "кадиллаки"!

еСБеУ давно вже може ФеєСБе навчити
Як отим, хто "несогласний", педикюр зробити.

Гонорові хлопці грають у великий теніс
Симоненко ж не награвся тим що зветься "ПеНіС."

Поки був потрібен Шуфрич, то його любили,
Ну а потім, як оте (!) в унітазі, злили.

Ми на граблі наступаєм, вже на гулі гуля,
В тім що газ стає дорожчим винувата Юля.

Не вродила в нас пшениця і посохла гречка
Бо в усьому винна жінка з червоним сердечком.

«Пора» жовта, «Пора» чорна, «порів» не злічити,
А у Каськіва пора — «капусту» косити!

А ми нашу коломийку гарно заспіваєм
Наша влада українців за "дебілів" має!

Джерело: «Дурдом.UA»

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Побачили чи почули щось цікаве? Стали свідком надзвичайної події? Володієте якоюсь сенсаційною новиною? Не мовчіть! Пишіть! Газета надає тобі унікальну можливість долучитися до її творіння. Надсилайте нам свої повідомлення із цікавими новинами (по можливості з фото) на [e mail:gazeta.krai@meta.ua](mailto:mail:gazeta.krai@meta.ua), або повідомляйте на телефон (0242) 7 32 22. Надавач найкращої новини отримає грошовий приз 5 10 гривень.

Редакція залишає за собою право скорочувати матеріали. Погляди авторів не завжди співпадають з поглядами редакції. Автори публікацій та рекламодавці несуть відповідальність за достовірність інформації.

початок на 1 стор. Акція підприємців «Обіцянка Уряду локшина на вухах» відбулася у Києві 23 вересня 2010 р. біля будівлі Верховної Ради.

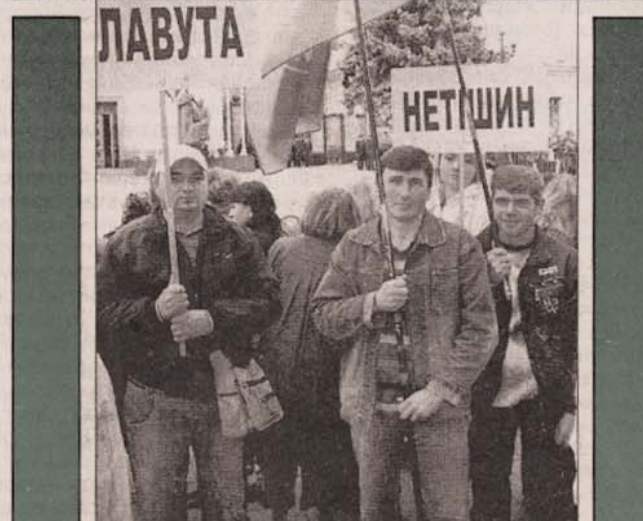

Ради, маніфестанти зустрічали винюками «Ганьба!», та іншими «міцними» висловами та імпровізованими слогами. Активісти роздавали всім присутнім «Звернення Асамблеї громадських організацій малого і середнього бізнесу з приводу чергового варіанту Податкового кодексу», «Відкрите звернення АМСБУ до громадськості, влади, політичних партій та крупного бізнесу», та Пропозиції Всеукраїнського союзу вчених економістів щодо концептуальних позицій проекту Податкового кодексу. Часто лунають вигук «Ганьба регіонам!», «Ні податковому рабству!», та нагадування, що варто влаштувати партіям коаліції на місцевих виборах обструкцію по всій Україні. Сумнозвісного діяча Бродського, було одностайно запропоновано мітингувальниками відправити працювати на завод, чи до шахти, аби добряче розтрусити притаманний тому чиновнику надлишковий жир.

«Висловлюємо недовіру урядові та особисто Прем'єр Міністру Азарову М.Я. та вимагаємо відставку уряду в повному складі. Причина недовіри політика Уряду, спрямована на свідоме утискання малого та середнього підприємництва, що проявилася в процесі так званого всенародного обговорення проекту Податкового кодексу, приховування тексту Кодексу», говорить у Резолюції мітингу.

Славути Київ Славути

Олександр СОЛДАТЕНКО,
журналіст фрілансер, фото автора.

ЗВІТ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ СЛАВУТСЬКОЇ МІСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТОВАРИСТВО ПІДПРИЄМЦІВ «КРАЙ» за період: з 5.05 по 15.09. 2010 рік

У процесі своєї діяльності координаційна рада «Край» керувалася чинним законодавством України та установчими документами організації.

Протягом звітного періоду громадською організацією було прийнято участь та проведено: масових заходів — 5, з них

11 травня в м.Хмельницький відбулася Асамблея громадських організацій малого та середнього бізнесу України;

25 червня в Хмельницькому пройшов мітинг проти прийняття Податкового кодексу України;

15 липня у Києві — пікетували Адміністрації Президента України з приводу пенсійних поборів;

18 серпня — у м.Київ прийняли участь в Асамблеї громадських організацій малого та середнього бізнесу України;

3 вересня в місті Хмельницький провели мітинг проти податкової політики діючої влади.

Відбулося робочих зустрічей з представниками місцевої влади — 4;

12 липня в м.Славута пройшов конкурс авто перевізників; 3 серпня в Шепетівці провели обговорення проекту Податкового кодексу України;

5 серпня — м.Славута прийняли участь в обговоренні не доцільності підвищення ставок Єдиного податку;

9 серпня в Славуті провели обговорення проекту Податкового кодексу України.

Семінарів та тренінгів — 1: з 16 по 18 липня в селі Стригани пройшов семінар з проблем організації системи колективного самозахисту.

Взяли участь у заходах загальнодержавного значення — 3: 16 травня в м.Славута — Віче національно-патріотичних сил Славутчини;

23 серпня в місті взяли участь в святкуванні Дня державного Прапора України;

24 серпня — у відзначенні Дня Незалежності України. Представлено інтересів приватних осіб — 4:

12 червня — приватного підприємця С.А. Панчука в правовідносинах із працівниками державтоінспекції;

22 червня — пп. В.І. Мазура в правовідносинах із працівниками ДАІ;

9 серпня — пп. С.В. Усенка у правовідносинах із працівниками ДАІ;

23 серпня — пп. О.В. Павлюк у взаємовідносинах із працівниками Славутського міського управління праці та соціального захисту населення;

1 вересня — пп. О.В. Луцюка у взаємовідносинах із працівниками ДАІ.

Направлено звернень: до представників центральної та місцевої влади — 7;

позовних заяв до судів різних інстанцій — 4.

Анатолій КАЗІМІРОВ, голова координаційної ради,
Ігор ПІГОЛЬ, секретар ради ГОТП «Край».
15 вересня 2010р.

АНЕКДОТИ

Оголошення: «Міняю
торгове місце — палатку
на ринку, на кабінет
у міськвиконкомі, з
доплатою».

**Швейна артіль
ім.Азарова** пропонує
чиновникам додаткові
кишені на кнопках,
гудзиках, або застібках.
Кишені виготовлені
різноманітнішого розміру
і фасонів, які стануть
незамінним помічником у
отриманні хабарів.

**Вересневі виборчі тези
(самі догадаєтесь чиї):**

1.Давай бабці, бидло
(податкові канікули);

2.Бидлу — пахати, бабам
—рожати(переможемо
бідність!);
3. На...ер з хаты, бидло
(покращимо комунальні
послуги!);
4. Оглянемо дупу кожно
го (всі на медогляд!);
5.Ще не вмерли?!! (пога
но працюєш, янич).

**Найулюбленіший
рінгбектон Янукови
ча: "Абонент знахо
диться поза зоною".**

Уряд Азарова збирається
пробути у влади 2 3
роки, адже сам прем'єр
так і сказав: «Криза в
Україні протриває ще 2 3
роки»...

Малотиражне неприбуткове друковане видання
«Газета вільних людей «КРАЙ»
Засновник та видавець: Славутська міська
громадська організація Товариство підприємців
«Край».

Збір інформації, а також творче і технічне опра
цювання матеріалів здійснюється безкоштовно
журналістами фрілансерами.

Адреса: 30000, м.Славута Хмельницької
області, вул. Церковна, 45, офіс 59, а/с 50.

Тел.: (03842) 7 32 22

E mail:gazeta.krai@meta.ua; www: krai.biz

Повідомлення про реєстрацію 06.10.2010р:

Наклад: 900 прим. Розповсюджується безкоштовно.

Надруковано фірмою «ОВІД» (м. Рівне) Зам. № 594